

ÎNCHEIERE

23 septembrie 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, terț executorul judecătoresc, XXXX cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 12 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 10 mai 2018 Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal (în continuare CNPDCP), terț executorul judecătoresc, XXXX cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că prin decizia CNPDCP nr. 77 din 30 martie 2018, adusă la cunoștința la 10 aprilie 2018, a fost dispusă constatarea încălcării, de către secretarul Colegiului Disciplinar al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești a Republicii Moldova, a prevederilor art.4 alin.(1) lit. a) și alin.(2) art.30 ale Legii 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, a art. 231 alin. (6) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești, pe cazul publicării deciziei nr. 14/323 Daf din 07 aprilie 2017 în versiune ce nu a fost depersonalizată, pe pagina oficială web a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, www.unej.md.

A menționat că prin decizia contestată, secretarul Colegiului Disciplinar al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești a fost obligat să rectifice Decizia nr. 14/323 Daf din 07 aprilie 2017, publicată pe pagina web www.unej.md, prin efectuarea depersonalizării numărului de licență 010 a subiectului de date cu caracter personal și să informeze CNPDCP, în termen de 5 zile, despre măsurile întreprinse întru realizarea pct.2 din partea dispozitivă a deciziei. Iar, Uniunea Națională a

Executorilor Judecătorești a fost obligată să întreprindă măsurile necesare în vederea neadmiterii în viitor a publicării deciziilor emise de către Colegiul Disciplinar al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești în versiune ce nu a fost depersonalizată, cu informarea ulterioară a CNPDCP, în termen de 30 zile, despre măsurile întreprinse în acest sens.

A notat că, decizia CNPDCP nr. 77 din 30 martie 2018 este neîntemeiată și pasibilă anulării, întrucât, în temeiul art. 12-14 al Legii nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești, licența pentru activitatea de executor judecătoresc se eliberează de ministrul justiției pe un termen nelimitat, la cererea persoanei, conform hotărârii Comisiei de licențiere. Licența pentru activitatea de executor judecătoresc conține: a) denumirea organului care a eliberat licența; b) seria și numărul licenței, data eliberării; c) numele și prenumele titularului; d) codul de identificare al titularului; e) semnătura ministrului justiției, certificată prin ștampilă. Odată cu primirea licenței, persoana este investită, cu împuterniciri de exercitare a activității de executare.

Astfel, reclamanta a susținut că licența executorului judecătoresc nu se încadrează în nici o categorie de definiție sau semnificație de date cu caracter personal în sensul prevederilor art.3 a Legii nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal. Or, date cu caracter personal reprezintă orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (subiect al datelor cu caracter personal). Persoana identificabilă este persoana care poate fi identificată, direct sau indirect, prin referire la un număr de identificare sau la unul ori mai multe elemente specifice identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale. Categoriile speciale de date cu caracter personal sunt datele care dezvăluie originea rasială sau etnică a persoanei, convingerile ei politice, religioase sau filozofice, apartenența socială, datele privind starea de sănătate sau viața sexuală, precum și cele referitoare la condamnările penale, măsurile procesuale de constrângere sau sancțiuni contravenționale.

A afirmat că, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești în strictă conformitate cu prevederile Legii Nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești, a depersonalizat toate datele cu caracter personal ale executorului judecătoresc XXXX , în decizia motivată a comisiei disciplinare din 07 aprilie 2017, publicate pe pagina, web www.unej.md.

Reclamanta a specificat că, în decizia motivată exista doar numărul licenței, care nu se încadrează în niciuna dintre categoriile de date cu caracter personal prevăzute de lege.

De asemenea, a subliniat faptul că executorul judecătoresc nu este numai o persoană fizică, ci și o persoană publică investită în funcție în conformitate cu legea și autorizată printr-o licență de a executa hotărâri judecătorești și, în calitatea sa de exponent al puterii publice, anumite date ale executorului judecătoresc, în temeiul legii, sunt cunoscute unui cerc larg de persoane. De exemplu, adresa biroului executorului judecătoresc, numele lui, datele de contact, numărul licenței precum și altă informație. Astfel, numărul licenței reprezintă un identificator public și identifică în cazul dat nu persoana fizică, XXXX , ci executorul judecătoresc ce activează în temeiul licenței enunțate. Or, numărul licenței deținute nu este un element indispensabil și specific persoanei fizice XXXX , astfel nu îl identifică pe el anume și elementele ce-l identifică constant și inconfundabil.

A solicitat anularea deciziei nr. 77 din 30 martie 2018 a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

Prin hotărârea din 16 august 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea depusă de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, terț executorul judecătoresc, XXXX cu privire la anularea deciziei nr. 77 din 30 martie 2018.

A fost anulată decizia nr. 77 din 30 martie 2018.

Prin decizia din 12 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de reprezentantul apelantei, Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, Oleg Angheluță, împotriva hotărârii din 16 august 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, terț executorul judecătoresc, XXXX cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că publicarea informației despre executorul judecătoresc, XXXX, referitor la numărul licenței acestuia este necesară pentru executarea sarcinilor de interes public cu care este investit în temeiul legii și care rezultă din exercitarea prerogativelor de autoritate publică și astfel, statutul acestuia și sarcinile de interes public pe care le exercită justifică dezvăluirea datelor sale cu caracter personal, inclusiv a numărului său de licență.

Mai mult, toată informația care reprezintă interes public referitor la executorii judecătorești, inclusiv seria și numărul licenței acestora este accesibilă pentru public, fiind expus în Registrul public a executorilor judecătorești, deținut de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova. Or, poate exercita activitatea de executor judecătoresc doar persoana care deține licență pentru desfășurarea acestei activități și deci, este justificată și realizează un interes legitim dezvăluirea datelor cu privire la seria și numărul licenței a executorilor judecătorești.

Colegiul a considerat neîntemeiate concluziile apelantei CNPDCP precum că, informația privind numărul licenței executorului judecătoresc – persoană fizică investită de stat cu competența de a îndeplini activități de interes public, implică și subiect de date cu caracter personal, fără îndoială, reprezintă date cu caracter personal în sensul Legii privind protecția datelor cu caracter personal. Or, dezvăluirea datelor cu caracter personal a executorilor judecătorești este justificată și nu poate fi depersonalizată în detrimentul publicului, informația fiind necesară pentru a putea fi constatată competența persoanei de a exercita atribuțiile executorului judecătoresc, inclusiv în procedura de executare silită.

Instanța de apel a decelat că instanța de fond întemeiat a conchis că afișarea numărului licenței executorului judecătoresc nu atentează la drepturile și libertățile fundamentale al lui XXXX, cât și faptul că este justificată identificarea executorului judecătoresc în calitatea sa de exponent al puterii de stat, prin publicarea informației despre seria și numărul licenței sale.

La 27 mai 2020 Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, a depus recurs împotriva deciziei din 12 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei recurate, cu pronunțarea unei hotărâri privind respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d. 151-153).

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, care a interpretat și aplicat normele de drept.

A reținut că, atât instanța de fond cât și instanța de apel au examinat cauza într-un mod superficial și nu au luat în considerație argumentele CNPDCP cu privire la prelucrarea neconformă a datelor cu caracter personal ce-l vizează pe executorul judecătoresc XXXX .

A comunicat că, nu a negat faptul că executorul judecătoresc XXXX este exponent al puterii de stat și că informația despre acesta constituie una publică. Dar a examinat motivul pentru care nu a fost depersonalizat numărului licenței în decizia nr. 14/323 Dfa din 07 aprilie 2017, care se referă la aplicarea sancțiunii disciplinare executorului judecătoresc XXXX .

A indicat că, art. 231 alin. (6) al Legii privind executorii judecătorești, prevede explicit și fără drept de interpretare că în termen de 3 zile lucrătoare de la data întocmirii deciziei motivate, decizia depersonalizată a Colegiului disciplinar, însoțită, dacă e cazul, de opinia separată depersonalizată, se publică pe pagina web oficială a Ministerului Justiției și a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești. Astfel, norma dată expres prevede că deciziile Colegiului Disciplinar urmează a fi depersonalizate.

În acest sens, a menționat că instanțele inferioare au interpretat eronat fondul cauzei și nu au examinat minuțios care este în esență motivul pentru care CNPDCP a constatat încălcarea prevederilor Legii privind protecția datelor cu caracter personal.

Astfel, CNPDCP în decizia sa nr. 77 din 30 martie 2018 s-a referit la faptul că nu a fost depersonalizat numărului de licență care constituie un indiciu de identificare a executorului judecătoresc.

A notat că depersonalizarea datelor cu caracter personal urmează a fi efectuată într-un asemenea mod încât, elementele de identificare care au fost excluse prin aplicarea tehnicii de depersonalizare, în viitor să nu poată fi atribuite subiectului de date cu caracter personal vizat, fără a utiliza informații suplimentare. Totodată, în scopul evitării reidentificării subiectului de date cu caracter personal, aceste informații suplimentare, trebuie să fie stocate separat și să facă obiectul unor măsuri de natură tehnică și organizatorică care să asigure neatribuirea respectivelor date cu caracter personal persoanei fizice identificate sau identificabile.

A conchis că, afișarea numărului licenței executorilor judecătorești în deciziile emise de către Colegiul Disciplinar al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nu este susceptibilă de nici o justificare întrucât aceasta duce expres la identificarea persoanei fizice - subiectului de date.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, iar în condițiile art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

La caz, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 12 martie 2020, iar decizia motivată a fost recepționată de către recurent la 05 mai 2020 (conform extrasului din poșta electronică, f.d. 147).

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recurentul, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul motivat la 27 mai 2020, în termenul prevăzut de art. 245 Cod administrativ.

La 18 iulie 2020, în adresa intimaților, a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 155).

La 23 septembrie 2020 Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a expediat în adresa instanței de recurs, referință pe marginea recursului declarat.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, este inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh